

at man gavner netop den arbejdende Del af Samfundet, som ofte nok maa kæmpe en haard Kamp for Tilværelsen, ved at prædike Moraltheorier, der synes mere egnede til at skabe et let Bytte for de fornemme Uysthavende i Samfundet. Jeg tror, at det ærede Medlem fremmer de Folks Kaar og Velvære bedre ved at arbejde sammen med os Andre paa, hvad der moralsk, fysisk og materielt kan støtte dem, der høre til Arbejderne i Samfundet.

Buff: Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, vil naturligvis selv fra sit høie juridiske Stade indrømme mig, at naar jeg ikke har forstaaet, hvad det ærede Medlem fra Næstved (Leth) sagde, bør Straffen ikke være saa slem som, naar jeg havde handlet mod bedre Vidende. Det har altsaa været mig en Trøst, at det ærede Medlem har villet holde mig til Gode, at jeg var gaaet hen og ikke havde forstaaet det ærede Medlem fra Næstved ret. Det forekommer mig imidlertid, at der ikke hører Andet end almindelig Vægmandsforstand til at forstaa det, som det ærede Medlem, saavidt jeg hørte det, atter og atter gjentog, at det var stammelig og urigtigt (Leth: Jeg sagde ikke stammelig) — ja urigtigt da, jeg vil nødig referere det ærede Medlem i Retning af, at han skulde have udtalt det stærkere, end han har gjort, og jeg skal derfor gjerne gaa ind paa, at det ærede Medlem mente, at det var urigtigt, lad os sige det saa mildt som muligt, — altsaa at det var urigtigt, at Forholdet var saaledes, at Kommunalbestyrelserne kunde med Ministeriets Billigelse forandre Sundhedsvedtægterne. Det var det Udtryk, jeg tillod mig at protestere imod. Den Frihed og den Ret, som Kommunalbestyrelserne der have, er ikke saa forfærdelig stor, men dog større, end dersom de ikke kunde gjøre det. Jeg havde aldrig ment, at jeg skulde have Leilighed til at tale om dette Lovforslag, der er andre Medlemmer, der ere langt mere kvalificerede til at udtale sig om denne Humanitetslov, end jeg er. Jeg havde altsaa ikke tænkt mig at tage Ordet, og jeg har ikke indladt mig paa at drøfte Lovens Detailler, men det ærede Medlem fra Næstved kom gjentagende og navnlig sidste Gang med stor Varme tilbage til det efter hans Formening Urigtige i, at det var saaledes, og saa forekom det mig, at det behøvede jeg ikke at være juridisk Kandidat for at forstaa. Det kunne ogsaa vi almindelige Vægmande nok forstaa, og vi maa saa vel nok tillade os at tage det fra et almindeligt Vægmandsstandpunkt. Jeg veed jo nok, at det ærede Medlem holder paa kommunal Selvstyrelse, hvad

jeg selvfølgelig gjør, men netop derudfra sølte jeg det som en Misforstaaelse, dersom man gif den Vel, som det ærede Medlem mente, at man burde gaa overfor dette specielle Tilfælde. Dette kom derved Løstrevet fra det andet til at staa for mig saaledes, at jeg sølte mig forpligtet til at nedlægge Indsigelse. Det var det, jeg mente med det, og det mente jeg mig berettiget til efter det ærede Medlems Udtalelser.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem for Brestø Amts 6te Valgfreds (Leth) har begjært Ordet for 3die Gang; med Thingets Samtykke (Opbold) giver jeg ham det.

Leth: Dersom jeg vidste, at det ærede Medlem fra Ribe (Buff) skulde sidde i den Kommunalbestyrelse, som skulde forandre denne Lov, er det muligt, at jeg vilde finde mig betrygget i den nævnte Henseende, skøndt det ærede Medlem har Banstfælighed ikke alene ved at forstaa Meningen af, hvad jeg siger, men endogaa ved at forstaa Ordene og tillægger mig at have brugt Ordet „stammelig“, som jeg slet ikke har benyttet. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har forstaaet Vægten af det, der gjøres ved, at den lovgivende Magt tillader Kommunalraadet i Forbindelse med Justitsministeren at indsætte saadanne Regler, som de ville, i Sundhedsvedtægten. Det ærede Medlem maa jo ikke vide, at der i de Love, som dreie sig derom, og sidst i Loven af 28de Marts 1868 — den første var som bekendt Loven af 12te Januar 1858, hvortil de senere Love slutte sig — ikke er truffet den mindste Begrændsning med Hensyn til, hvad der kan staa i disse Sundhedsvedtægter; der er ikke den Ting, som ikke kan staa der, som ikke kan drages ind derunder, der er ikke den Bestemmelse, som ikke kan træffes der, den være af nok saa indgribende Natur — det kan gjøres, saasnart vedkommende Kommunalbestyrelse og Justitsministeren er enige derom. Det er det, jeg finder, at naar vi her staa for at lovgive om et Spørgsmaal, saa bør vi ikke staa i anden Række under Kommunalbestyrelsen, saa at det, vi vedtage, kun faar Gyldighed, saafremt Kommunalbestyrelsen i Forbindelse med Justitsministeren ikke har Uyst til at vedtage noget Andet. Synes det ærede Medlem, at det kommunale Selvstyre kræver det? Synes maaste det ærede Medlem, at det kommunale Selvstyre kræver, at Lovgivningsmagten kun skal træde til, saasnart Justitsministeren og Kommunalbestyrelsen ikke kunne blive enige paa det ene eller andet